

Arrest

nr. 50 045 van 25 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bhutaanse nationaliteit te zijn, op 14 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 8 september 2009 het Rijk binnen en diende op 9 september 2009 een asielaanvraag in. Op 31 mei 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Bhutanese nationaliteit te bezitten en tot de Nepalees-sprekende bevolkingsgroep van Bhutan te behoren. In januari 1991, toen u vijf jaar oud was, verdween uw moeder toen ze gras en hout ging verzamelen. Omdat uw vader vermoedde dat de Bhutanese autoriteiten uw moeder iets

hadden aangedaan, ging hij bij de politie naar haar informeren. De autoriteiten beschouwden zijn verzoek om informatie als een beschuldiging aan hun adres. Hij werd geslagen en gedwongen het land te verlaten. Op 24 januari 1991 verliet uw vader met u Bhutan. Jullie trokken naar Urla Raipur in de Indiase deelstaat Chhattisgarh. Jullie vonden beiden werk in een staalbedrijf. Op 24 december 2004 werd uw vader op zijn werk neergestoken. U wist niet wat er aan de hand was. In december 2008 vernam u dat uw vader een goede aanhanger was van de Naxalieten. U geloofde het echter niet. De twee personen die u daarover aanspraken, vroegen uw telefoonnummer wat u hen ook gaf omdat u geloofde dat mensen die uw vader kenden geen gevaar zouden betekenen voor u. U had een aantal telefoongesprekken met hen. In april 2009 ontdekte u dat zij zelf Naxalieten waren. Ze zeiden dat zij uw vader hadden vermoord. Ze vroegen u een donatie van 200.000 Indiase roepies anders zou u hetzelfde overkomen als uw vader. U nam contact op met uw werkgever die intussen naar Nepal was teruggekeerd en legde hem uw probleem uit. Hij zei dat geld geven niets zou oplossen. Behalve dit zocht u geen andere oplossingen voor u problemen. Op 7 september 2009 verliet u Raipur. Op 8 september 2009 nam u in Delhi het vliegtuig naar België waar u de volgende dag arriveerde. Op 9 september 2009 vroeg u in België asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: twee kopies van attesten van "Ram Raj Sharma, All type of Steel Foundry & Re-rolling Mills Contractor"; twee kopies van een licentie van uw vaders werkgever, een kopie van een taksformulier en vier foto's.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden toegekend. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw beweerde Bhutanese nationaliteit of herkomst uit Bhutan. Ondanks het feit dat u al op vijfjarige leeftijd Bhutan zou hebben verlaten, kan van u een minimale kennis worden verwacht over uw etnische achtergrond, zeker daar u, na uw vertrek uit Bhutan tot aan het overlijden van uw vader altijd met hem in India hebt verbleven en dus van uw vader verschillende zaken over Bhutan en jullie leven ginder kon hebben vernomen (CGVS pp. 2, 8). U kon echter zelfs niet aangeven hoe de Nepalees-sprekende bevolkingsgroep in Bhutan wordt genoemd. Evenmin kon u de andere bevolkingsgroepen in Bhutan opsommen (CGVS p. 2). Verder bleek u geen kennissen of verwanten te hebben die in de kampen voor Bhutanese vluchtelingen in Nepal verblijven of er hebben verbleven. U wist zelfs niet dat deze kampen bestonden, waar ze zijn gevestigd, hoeveel het er zijn of hoe ze heten. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier heeft iedere Bhutanese vluchteling, zoals u er een meende te zijn, kennissen of verwanten die in deze kampen verblijven of er hebben verbleven (CGVS pp. 4-5). Het is dan ook weinig geloofwaardig dat u noch uw vader andere geen verwanten of kennissen zouden hebben in een van deze kampen. Verder kon u amper aangeven hoe de Nepalese Bhutanezen zich onderscheiden van de andere Bhutanezen. Uw antwoord beperkte er zich toe dat u van uw vader leerde dat ze een andere religie hebben en een ander gezicht, dat de ene hindoes waren en de andere boeddhisten en dat de andere Bhutanezen een meer mongoloïde uiterlijk hadden. Uw verklaring dat u nooit een Bhutanees zag komt stereotiep en ontwijkend over (CGVS p. 5). Wat de problemen waren van de Nepalese Bhutanezen waardoor ze dienden te vluchten of het land werden uitgezet wist u evenmin. Het enige dat u kon aangeven, is dat ze werden vernederd en als tweederangsburgers beschouwd, wat u van uw vader zou hebben vernomen. Over de situatie in uw dorp kon u niet meer aangeven dan dat volgens uw vader veel Nepalezen werden uitgewezen (CGVS p. 6). Welke codes u en uw gezinsleden kregen toebedeeld tijdens de census van eind de jaren '80 begin de jaren '90 wist u niet. Zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier was deze codering of categorisering echter bepalend voor het statuut van de Nepalese Bhutanezen in Bhutan (CGVS p. 6). U heeft zich over bovenstaande zaken ook nooit verder geïnformeerd. Dit getuigt van een dermate grote desinteresse in uw etnische achtergrond en de problemen van de etnische groep waartoe u beweert te behoren dat geen geloof kan worden gehecht aan uw Bhutanese nationaliteit of herkomst uit Bhutan (CGVS pp. 5-7). Van een asielzoeker die zijn land diende te verlaten omwille van zijn etnische achtergrond kan minstens worden verwacht dat hij zich op de hoogte stelt van de achtergrond van de problemen van zijn etnische groep in zijn herkomstland. Dat u terwijl u tot uw vijfde levensjaar in Bhutan leefde amper kon aangeven hoe uw dorp en de streek waar u vandaan komt er uit zagen, komt eveneens ontwijkend over. Uw antwoord beperkte er zich immers toe dat u zich het groen herinnert, dat het er heuvelig was en dat er kleine huizen waren. Meer kon u er niet over zeggen (CGVS p. 7), terwijl er toch kan worden verwacht dat uw vader u hierover zaken zou hebben verteld, te meer hij u blijkbaar toch enige zaken over Bhutan zou verteld hebben. U kon evenmin aangeven of u nog verwanten of kennissen had in Bhutan en ook daarover hebt u zich nooit geïnformeerd. U verklaarde dat uw vader nooit dergelijke details wou bespreken en dat er

geen andere mogelijkheid was om dat uit te zoeken (CGVS pp. 5-6). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier staan Bhutanese vluchtelingen echter constant in contact met vrienden en verwanten in Bhutan, en uw verklaring komt dan ook niet realistisch over.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Bhutanese nationaliteit of herkomst uit Bhutan wordt de algehele geloofwaardigheid van uw asielrelaas op de helling gezet. Er kan ook maar weinig geloof worden gehecht aan de problemen die jullie kenden in India. Het is merkwaardig dat op de dag van de moord op uw vader de politie met zijn werkgever praatte en dat u, als zoon van het slachtoffer, niet zou weten waarover dat gesprek ging. Verder dient te worden opgemerkt dat u de bedreigingen aan uw adres nooit hebt aangegeven bij de politie uit schrik voor de Naxalieten, maar behalve uw voormalige werkgever contacteren zocht u geen andere hulp of bescherming. Na de dood van uw vader zou zijn bedrijf een vergoeding hebben moeten betalen, en volgens uw verklaringen hebben jullie met het dorp een advocaat ingeschakeld om deze vergoeding te krijgen omdat het bedrijf weigerde het volledige bedrag te betalen (CGVS p. 9). De zaak werd beslecht voor de rechtbank en het arrest verscheen officieel. U kan dat arrest echter niet voorleggen. Ondanks dat u vermoedde dat de advocaat misschien een kopie had, heeft u geen stappen gezet om dit document te bekomen. Uw verklaring dat u er niet aan dacht dat het nodig zou zijn is onafdoende. Van een asielzoeker wordt immers verwacht dat hij binnen het mogelijke alle stappen zet om zijn relaas aan te tonen (CGVS p. 9). Een krant die over de dood van uw vader berichtte had u enige tijd bijgehouden maar nadien toch weggegooid (CGVS p. 8).

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Bhutanese nationaliteit of herkomst uit Bhutan en aan uw asielmotieven dient het CGVS vast te stellen dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De documenten die u neerlegde zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van uw asielrelaas door het CGVS in de positieve zin kunnen ombuigen. De attesten van jullie werkgevers vormen louter een begin van bewijs van jullie tewerkstelling. De andere documenten behalve de foto's, betreffen kopies. Kopies zijn gemakkelijk te vervalsen en hebben zodoende geen enkele bewijswaarde. Hoe dan ook betreffen ze alleen uw vaders werkzaamheden. Wat de foto's betreft dient te worden vastgesteld dat op drie ervan een lichaam te zien is. Voor zover het uw vader betreft kan uit de foto's niet worden opgemaakt hoe hij omkwam. De vierde foto betreft een etentje in de natuur waarop uw vader te zien zou zijn maar voegt voor het overige niets toe aan uw asielrelaas. U bent trouwens niet in het bezit van enig begin van bewijs van uw herkomst uit Bhutan of van uw Bhutanese nationaliteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In een eerste en enige middel beroept verzoeker zich op de schending van "de motiveringsplicht, onder meer via de schending van (a) de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en (b) artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen" evenals op de schending van "de beginselen van behoorlijk bestuur en de algemene zorgvuldigheidsnorm (artikel 1382 B.W.) die ook de overheid in acht dient te nemen bij het beoordelen van een asielverzoek".

2.2.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.2. Waar verzoeker de schending van “*de beginselen van behoorlijk bestuur*” inroept, wijst de Raad hem erop dat een middel of een onderdeel van een middel slechts ontvankelijk is in de mate dat niet alleen wordt aangegeven welke bepaling of beginsel met een bestreden beslissing zou zijn geschonden, doch ook wordt uiteengezet op welke wijze die schending zou zijn gebeurd. Dit is in casu niet het geval en derhalve is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich liet bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken voor te leggen waarover hij beschikt of kan beschikken. Verzoeker verklaarde dat hij afkomstig is van Bhutan en behoort tot de bevolkingsgroep van de Lhotshampa. Hij beweert nooit een identiteitsdocument te hebben gehad in Bhutan (zie gehoorverslag CGVS, p.3), noch in India. Voor zover verzoeker zijn voorgehouden identiteit niet aan de hand van documenten kan aantonen, kunnen zijn verklaringen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft terecht doorgevraagd naar verzoekers identiteit en beweerde nationaliteit zodat verzoeker zijn beweringen aannemelijk kan maken. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker dermate onwetend is over Bhutan, de regio van herkomst en de Nepalees-sprekende gemeenschap in Bhutan zodat zijn nationaliteit niet aannemelijk is. Verzoeker geeft zijn onwetendheid toe, maar verklaart deze door de jeugdige leeftijd (vijf jaar) waarop hij Bhutan verliet, de weigering van zijn vader om over Bhutan en het lot van de Lhotshampa te spreken en het ontbreken van “*Bhutanese vrienden of kennissen*”.

3.3. In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift beweerd wordt, kan verzoekers jeugdige leeftijd waarop hij Bhutan verliet zijn verregaande onwetendheid niet toedekken nu verzoeker ook thans beweert vervolging te vrezen door de Bhutaanse autoriteiten en hij aldus de directe redenen en oorzaken hiervan dient toe te lichten. Hoe dan ook in zoverre hij zelf niets meer herinnert over Bhutan, kan worden aangenomen dat zijn vader hem vertelde over de familie(geschiedenis) en in zoverre dit uitzonderlijk niet het geval mocht zijn, dan nog dient minstens te worden aangenomen dat zijn vader gebruiken en gewoonten had die kenmerkend zijn voor de Lhotshampa. Verzoeker is echter geheel onbekend met de Lhotshampa en kent zelfs de naam niet van de etnie waartoe hij behoort. Verzoeker is niet op de hoogte van de kenmerken van de Lhotshampa in Bhutan, noch van hun problemen, de redenen aan de basis van hun exodus en wist niets af van het bestaan van vluchtelingenkampen in Nepal. Nochtans blijkt uit de objectieve informatie die door de commissaris-generaal aan het administratieve dossier werd

toegevoegd dat Bhutaanse vluchtelingen een goed contact onderhouden met verwanten of kennissen in Bhutan en in de Nepalese vluchtelingenkampen. Verzoekers bewering geen Bhutaanse kennissen of familiebanden te hebben, is hoe dan ook ongeloofwaardig in het bijzonder gezien zijn vrees voor vervolging omwille van zijn herkomst. Verzoeker toont aldus niet aan tot de Lhotshampa te behoren, noch afkomstig te zijn uit Bhutan.

3.4. Verzoeker verklaarde voorts dat zijn vader in India door naxalieten werd vermoord en hijzelf later ook problemen kreeg met diezelfde groepering. De documenten die verzoeker neerlegt aangaande de tewerkstelling van hem en zijn vader zijn onvertaalde fotokopieën van twee werkattesten, van een licentie en van een taksformulier en hebben gezien de vaste rechtspraak van de Raad van State inzake het makkelijk vervalsen van fotokopieën geen bewijswaarde. Verzoeker verklaarde dat zijn vader door naxalieten werd vermoord en legt ter staving vier foto's neer. De foto's van een opgebaarde man en van een groep zittende mannen vormen geenszins een bewijs van moord, noch kan met zekerheid worden gesteld dat verzoekers vader effectief op de foto's staat. De geloofwaardigheid van verzoekers relaas wordt verder onderuitgehaald door verzoekers onwetendheid over de naxalieten en zijn nalaten enige vorm van nationale bescherming in te roepen. Het verzoekschrift stelt dienaangaande *"Men gaat hier echter voorbij aan het feit dat gedurende de aanwezigheid van de heer Ramraj Sharma, de verzoeker voldoende bescherming genoot. Deze bescherming verviel echter bij het vertrek van de heer ramraj Sharma, waardoor het leven van de verzoeker nu ernstig in gevaar zou zijn indien hij zou moeten weerkeren naar Bhutan of Indië"*. Deze blote bewering verklaart echter geenzins verzoekers gebrek aan initiatief gezien zijn vader door dezelfde groepering werd vermoord en het derhalve redelijk is te verwachten dat verzoeker nationale bescherming zou zoeken. Aldus is verzoekers asielrelaas in India evenmin geloofwaardig.

3.5. Verzoekers geloofwaardigheid wordt verder gehypothekeerd nu hij evenmin zijn reisweg adstrueert terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een paspoort, een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Verzoekers bewering dat hij met een vals Indiaas paspoort met een toeristenvisum en zijn eigen foto reisde dat door de smokkelaar werd afgenomen, is onvoldoende om een illegale reisweg aannemelijk te maken. Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Voor zover hij verklaart deze te hebben kunnen omzeilen, dient hij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten. Dit is niet het geval en door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Dit tast op fundamentele wijze zijn geloofwaardigheid aan en aldus ook de waarachtigheid van zijn verklaringen illegaal gereisd te hebben en geen paspoort te kunnen voorleggen.

3.6. Ten overvloede kan worden gesteld dat verzoekers komst naar Europa minstens een doorzetting en een bewuste keuze veronderstelt. Verzoeker toont niet aan waarom hij dit wel had om zijn migratie naar Europa op te zetten en niet om zich te informeren naar de kenmerken van zijn eigen etnie of nationale bescherming te zoeken na de bedreigingen van de naxalieten. Verzoekers asielrelaas is een aaneenschakeling van bonte beweringen die verzoekers voorgehouden profiel niet kunnen ondersteunen en waaruit slechts het bedrieglijk karakter van zijn beweerde nationaliteit kan afgeleid worden.

3.7. Tot slot merkt de Raad op dat, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, zijn aanvraag door de commissaris-generaal geenszins uitsluitend omwille van het gebrek aan documenten ter staving van zijn identiteit, reisweg en andere elementen werd afgewezen.

3.8. Wat de vermelding in het verzoekschrift aangaande verzoekers *"vertrek uit Libanon"* betreft, stelt de Raad vast dat verzoeker nooit gewag heeft gemaakt van een verblijf in Libanon.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat verzoeker zijn identiteit niet aannemelijk maakt en zijn nationaliteit bedrieglijk is. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Bhutan. De verwijzingen in het verzoekschrift naar algemene rapporten van Bhutan zijn dan ook niet dienend. Zoals hoger geoordeeld voert verzoeker geen nuttige elementen aan op dit punt en zijn de verklaringen dermate onvoldoende dat zijn beweerde nationaliteit bedrieglijk voorkomt. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig oktober tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK